

HERBEJANT AL CAMP DEL LLENGUATGE

per
FILO PRIM

CATALA FARCIT. Es el que en diria del català d'una conversa, com aquesta, caçada al vol:
— Guardi'm "puesto, per favor".
— Per "supuesto, perdi cuidado".

UN ALTRE FARCIT. T'ensenyen el pis que acaben d'estrenar :
— Això és el "quartu d'asseu".

Un farcit que podria fer exclamar a qualsevol castellà que acabés d'arribar sense saber un borrall del nostre idioma :

— "No pensava que el catalán fuera tan fácil de entender . . ."

"CARINYU". A quin enamorat no se li escapa allò de : "Carinyu", carinyós, carinyosa-ment . . ."

Ja voldria veure què li diríeu, a la "nòvia", sense aquestes paraules tan mel-liflues. . .
Però jo no les trobo al Diccionari.

"TERNURA". I quina cosa més tendre és la de poder dir "carinyu" amb "ternura" . . .

"NADA MENYS". Això de "nada menys", per fugir del "nada menos" castellà, és fugir del foc per caure a les brases.

El pitjor és, potser, que n'hi ha que es pensen que el nogensmenys tradueix el "nada menos" ;Ja ho veig : tenen un so tan semblant! Només el so.

"XUBASCU". No sent quin "xubascu"? Pren el "xubasqueru".

"SOMBRILLA". Fa un sol que crema. Agafa la "sombrilla". Es al "paraigüeru".

VALE, VAL. I aquest "vale", que s'està fent famós, d'on ha sortit? Quan el vaig començar a sentir, vaig pensar: Mira com ens hem "culturalitzat". Això haurà sortit d'aquell "Vale" que els romans posaven al final de llurs cartes, que volia dir : "Estigui bo". A tots els que n'he parlat, s'han arronçat d'espatlles, com volent dir: Noi, no sé pas de què em parles.

Catalanitzar aquest "vale" per un "val", no s'hi val, quan tenim expressions com: D'acord, entesos. . ."

"DESDE LUEGO". Si, "desde luego" que hem fet un mal ús de la llibertat que sempre hem tingut—"algu és algu"— de parlar correctament.

Això si, no ens vindrà d'un "fotre", d'una "punyeta" . . . o de "palabras mayores". "Mayores" en sentit pejoratiu. (Quina paradoxa ens permet de fer el castellà).

I pensar que vàrem deixar morir la "Lliga del Bon Mot"!

Als que no sàpiguen de què va, els recomano que compulsin el "Diccionari Biogràfic" d'Alberti i cerquin el nom de Ricard Aragó. Es imponderable el bé que va fer entre la joventut catalana d'avant—guerra, aquesta malaguanyada "Lliga del Bon Mot", promovedora de la bona parla en el sentit més ample.